

[Statsministeren]

holdt for sent eller for tidligt, og dermed kan jeg forlade den. Vi andre skal i hvert fald ikke nu til at forberede et valg. Vi skal i gang med et stort stykke krævende arbejde, men for mig lød det også således, at man nok ikke skal vente, at SF på regeringens præmisser vil være i stand til at deltage i dette arbejde, og det er selvfølgelig ikke så sært, for afstanden mellem vore politiske synspunkter er så betragtelig.

Hr. Niels Helveg Petersen sagde i sin tale, at valget ganske utvivlsomt gav grundlag for, at den nuværende regering fortsætter. Det mener jeg også er en rigtig og naturlig konklusion. Man kan vel roligt sige, at det ikke er på alt for lette vilkår, regeringen skal fortsætte arbejdet. Der er brug for politisk stabilitet. Vi må se, om vi kan få den skaffet frem, men alt for let er det vel ikke på forhånd. Jeg giver hr. Niels Helveg Petersen meget ret i betragtningen om, at der nu er brug for en sammenhængende politik for helst en 3-4-årig periode, hvor der er sammenhæng i det, man gør, fra begyndelsen og lige frem til afslutningen. Dette er en sag om politisk stabilitet, men det er også en sag om planlægning, således at vi overbeviser alle, der skal producere, om, at der nu er stabile vilkår for vore arbejdspladser.

Jeg vil gerne takke hr. Niels Helveg Petersen for hans understregning af, at der må gennemføres en finanspolitik, der er så stram, at den ikke giver plads for en egentlig forbrugsstigning, der belaster betalingsbalancen. Regeringen er enig i den vurdering.

Men så kan jeg også godt føje til – og det tror jeg såmænd også vi er enige om – at vi ikke skal lade os forskrække af enhver krusning i betalingsbalanceudviklingen, for sådanne krusninger er uundgåelige. Importtallene for hver eneste måned er jo af mange grunde ikke ens. Det er ikke givet, at afviklingen af underskuddet på betalingsbalancen skal ske efter en ganske ret linje kvartal efter kvartal.

I det hele taget må vi nok realistisk se i øjnene, at hvis opsvinget er i gang, så kan øgede investeringer både i lagre og i maskiner en lille, kort tid trække i retning af en vis forøgelse af underskuddet. Det er nok uundgåeligt, og den tendens gør vi klogt i at lade slå igennem i en overgangsperiode. Men vi er altså ganske enige om, at varige tendenser

til forringelse af betalingsbalancen, der skyldes stigende forbrug, må imødegås.

Hr. Erhard Jakobsen havde blandt mange andre spændende betragtninger en karakteristisk af de små partiers indsats i dansk politik. Den har jeg ærlig talt lyst til at slutte mig til. Det er så almindeligt rundt om at høre synspunkter om, at det er da også skrækeligt med alle de små partier, og at det nok er derfor, dansk politik er så lidet handlekraftig. Jeg synes, det er en forkert og uretfærdig vurdering, for hvis vi ser forløbet af dansk politik over en længere årrække, kommer man da i hvert fald ikke uden om, at de små partier både før og nu har været villige til at trække et stort læs og bære et stort ansvar med deltagelse i forlig efter forlig. De små partier har bestemt løst store opgaver, og derfor kan jeg tilslutte mig hr. Erhard Jakobsens karakteristik.

Hr. Ove Jensen havde ligesom det hovedsynspunkt, at den parlamentariske situation efter valget er uændret. Det er jeg helt uenig i. Den parlamentariske situation efter valget er væsentligt forandret. Det er den, fordi finanslovsforslaget utvivlsomt nu kunne vedtages uden både socialdemokratiets og fremskridtspartiets medvirken, og jeg tør nok minde om, at det altså ikke kunne lade sig gøre i det gamle folketing. Det mener jeg er en afgørende forandring.

Det tror jeg også kommer til at spille en rolle for socialdemokratiets holdning til finanslovsforslaget. Vi husker jo alle, at hr. Svend Auken under tredjebehandlingen af finanslovsforslaget i december meget, meget utvetydigt understregede – det skete i de allersidste linjer af hans allersidste indlæg i debatten – at det for socialdemokratiet var afgørende for, at man besluttede sig for at stemme nej, at regeringens parlamentariske grundlag ikke var i orden, og det havde hr. Svend Auken den dag ret i, for det var ikke i orden. Der mener jeg bestemt den parlamentariske situation i det nye folketing er anderledes.

Jeg vil nu også advare hr. Ove Jensen imod at fæste lid til dagsbladsgætterier om, hvem regeringen eller dens fire partier sammen eller hver for sig har mest lyst til at samarbejde med. Det kommer til at afhænge af partiernes meldinger til os under de forhandlinger, som indledes i morgen. Som jeg ser det nu, har regeringen tre flertalsmulighe-